

12 Maaneder fra 1ste August 1846 til 1ste August 1847 ikke saalidet under 9 Rbd.; vi ere altsaa med Hensyn til Rug, den Artikel, som den ærede Finantsminister især omtalte, betydeligt høiere end dengang. Med næsten alle andre Fornødenhedsartikler ere vi ogsaa betydeligt høiere, og jeg veed ikke en eneste, som gjør en Undtagelse; der er saaledes nævnt Hunsleie, og det er jo bekjendt, at den ogsaa er bleven høiere, rigtignok successivt. Desuden er der den Omstændighed, at vi træffe vore Embedsmænd i en meget mere svækket Tilstand paa deres Pung end i 1847, fordi de Aar, som gik forud for 1847 vare billigere end de Aar, der ligge nærmest til 1853.

Det er jo sandsynligt, at man, ved at fastsætte Embedsmændenes Løn, er gaaet ud fra en vis Beregning af de sædvanlige Fornødenheder, og jeg troer rigtignok, at man har lagt ganske andre Gjennemsnitspriser til Grund end de Gjennemsnitspriser, vi nu i en Række Aar have havt. Jeg kan derfor ikke see rettere, end at der en ligefrem Nødvendighed for at komme alle de lavere lønnede Embedsmænd til Hjælp med et saadant Tillæg som det, den ærede Rigsdagsmand for Holbek nævnte, som kan dække Forskjellen mellem Prisen paa Livets første Fornødenheder imod nu og den almindelige Gjennemsnitspris. Jeg kan ikke nægte, at jeg for min Part er meget tilbøielig til at gaae videre end den ærede Finantsminister; thi jeg troer, at Folk, som have 10, 11, 1200 Rbd. om Aaret, ville være overmaade forlegne i dette Dieblif, for at skaffe det, de behøve, desom de have Familie; jeg troer, at man maa indrømme, at her i Kjøbenhavn er en saadan Indtægt fortiden ikke meget, og at saadanne Embedsmænd paa Grund af de

Forhold, hvorunder de leve, vel ere ligesaa trængende som de fleste andre mindre aflagte; de kunne ikke nu opstige deres Huns, de have indrettet dem paa anden Maade, stolende paa ganske andre Gjennemsnitspriser af Livsfornødenhederne. Jeg troer derfor, at man billigviis kan gaae noget høiere med dette Tillæg end foreslaaet. Jeg seer af Cancellieresolutionen af 1847, at man gik indtil 1500 Rbd., saaledes at dog Ingen fik over 1500 Rbd.

Fordelingen vil vistnok være en Sag, der maa behandles med stor Delicatesse, og burde jo naturligviis skee saaledes, at den, som havde mange Munde at forsørge, fik mere end den, som var ene; men der maa her indrømmes en meget stor Myndighed til den Minister, der skal afgjøre saadanne Sager; og det vil være umuligt for Thinget med Nytte at gaae ind paa disse Detailler. Der er een Klasse af Embedsmænd her, som jeg troer man særdeles maa erindre trænger særdeles til en saadan Hjælp, det er navnlig alle de lavere lønnede Betjente under Soldvæsenet; der findes her i Kjøbenhavn et ikke ringe Antal Soldassistenters, som kun have 500 Rbd., og, naar man erindrer, at en saadan Mand's hele Tid skal opoffres til Statens Tjeneste, — han har aldeles ingen Tid tilovers, — at han skal gaae nogenlunde anstændigt klædt, og at man fordrer, at han redeligt og samvittighedsfuldt skal udføre sit Embede, der frembyder saamangen Fristelse til det Modsatte, saa troer jeg, at man paa ingen Maade skal nægte ham en saadan Erstatning, som disse forandrede Lønner medføre. Der ere meget Faa i dette Fag, som ville være istand til at gjøre sig nogen Extrafortjeneste, som dog maa skee kan tænkes for endeel Embedsmænd i andre Stillinger.